

Župa Svetog Vida Vidovec



Druga korizmena nedjelja - C
17. ožujak 2019.

Informativni listić župe, godina 15. broj 11.



Evandjelje: Lk 9, 28b - 36

U one dane: Povede Isus sa sobom Petra, Ivana i Jakova te uzide na goru da se pomoli. I dok se molio, izgled mu se lica izmijeni, a odjeća sjajem zablista.

I gle, dva čovjeka razgovarahu s njime. Bijahu to Mojsije i Ilija. Ukazali se u slavi i razgovarali s njime o njegovu Izlasku, što se doskora imao ispuniti u Jeruzalemu. No Petra i njegove drugove bijaše svladao san. Kad se probudiše, ugledaše njegovu slavu i dva čovjeka koji stajahu uza nj. I dok su oni odlazili od njega, reče Petar Isusu: »Učitelju, dobro nam je ovdje biti. Načini-mo tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu Iliji.« Nije znao što govori.

Dok je on to govorio, pojavi se oblak i zasjeni ih. Ušavši u oblak, oni se prestrašiše. A glas se začu iz oblaka: »Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!« I upravo kad se začu glas, osta I-sus sam. Oni su šutjeli i nikomu onih dana nisu kazivali što su vidjeli.

IĆI I SIĆI

Čim se osvrnemo na sebe i svijet oko sebe – a barem to nije teško – lako ćemo uočiti kakav i koliki se trud, novac i projekti ulažu da bi se dogodile ove i one, male i velike, osobne i društvene, vjerske i političke, nacionalne i ekonomske, statističke i demografske preobrazbe. Ipak, očito je da se, pored hvaljevrijednog truda, često očekuju preobrazbe ljudi i stvari oko nas, ali ne i nas samih. Štoviše, prevladavaju pogubni stavovi i uvjerenja u kojima se više-manje govori da ima smisla založiti se, upregnuti volju, misli, riječi i djela tek kad se stanje popravi, kad bude bolje, kad se stvore pogodni uvjeti i sredstva, maknu ovi i oni s položaja, itd. Takva stremljenja i stavovi su posvuda prisutni, a nadasve ondje gdje iskustvo poučava kako je teško nositi se s lošim navikama, drugima i drukčijima, okoštanim institucijama i ljudima koji se umješno savijaju pred velikima i moćnima kako ne bi ugrozili svoje interese i pozicije. U korizmenom ozračju morali bismo više pozornosti posvetiti toj prijetećoj napasti koja, iako nije od jučer, unosi svjetovna mjerila u naš odnos prema Bogu i Crkvi. Ako bismo samo gledali svjetovnim mjerilima, onda bismo teško mogli naći opravdanje za veću zauzetost u svojim crkvenim i inim zajednicama. Preobrazba lica Crkve nije u logici svjetovnog uspjeha koji se mjeri brojem i jačinom struktura, već u mjeri spremnosti na svjedočko, preobraženo življenje.

PLOD MOLITVE - PREOBRAŽENJE VOLJE

Luka kaže: "Povede Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana na goru da se pomoli". Iz tog kratkog Lukina nacрта nameće se dublji zaključak: nema hoda za Kristom bez uspinjanja na "brdo", a to znači da se naš životni hod iz vjere nužno treba oslanjati na molitvu iz koje izvire preobrazba. No, kad kažem molitvu, onda je veoma važno ispravno razumijevanje molitve. Prvo, kad povežemo načine i mjesta na kojima kršćani najgorljivije i najčešće mole, bit će nam jasno da se i danas molitva uvelike shvaća kao puko izgovaranje riječi od kojih se očekuje da utječu na Boga kako bismo ga pokrenuli u prilog naših

potreba, odnosno da nam se ostvare želje. Tu se susrećemo s odveć suženim pogledom na molitvu koji nam priječi pogled prema temeljnoj ulozi molitve, a to je preobrazba ljudskog srca kako bi postalo propusnije za Božje djelovanje, kao i naš iskren i predan “da” Bogu. Zato uvijek moramo posvjedećivati da molitva ne mijenja Boga, ma koliko nam to izgledalo samorazumljivo i prirodno, nego molitva mijenja nas. Molitvom se preobražava naša volja, odnosno otvaramo se Očevoj volji – htjeti onako kako to Bog hoće! Da bi se shvatila narav preobraženja volje, možemo to izreći i ovako: što se više izlažemo Bogu, više smo osjetljivi za istinu o nama samima, odnosno naš pravi identitet koji se otkriva iz odnosa s Bogom. To dovodi do porasta samokritičnosti koja nam pomaže da se u susretu s Bogom mijenja naša zaljubljenost u same sebe i sliku o sebi koju stavljamo pred druge. Zato su kršćani trajno izloženi napasti olakog oslanjanja na ideju o istinskoj preobrazbi koja će doći od nas samih. Zaborav Boga – a kao na dlanu je razvidno da je odavno nastupio – lako dovodi do prepuštanja toj napasti. Stoga kao kršćani moramo hrabrije bdjeti da ne obljetavi naše kršćanstvo kojem je svojstveno da svijet preobražava dobrotom, i to polazeći od uvjerenja da Bog s križa svjedoči do koje je mjere spreman ići iz ljubavi prema čovjeku.

VJERNOST BUDUĆNOSTI, A NE OBLJETNICAMA

Postoji nekoliko drevnih tumačenja koja nude odgovor na pitanje u čemu je bit Isusova preobraženja. Razlika među njima nije velika. Ipak, vezujući se uz baštinu istočnih crkava, možemo reći da se promjena dogodila u očima trojice učenika. Istok time naglašava da se Isusov identitet ne mijenja, nego se promjena događa u nama. Zahvaćeni Božjom blizinom učenici su (u)vidjeli ono što očima nije vidljivo, a to je Isusovo bogosinovstvo. Dakle, naglasak je na vjeri koja otvara oči srca i preobražava u nama pogled na svijet i ljude u njemu. Drugo, kao i u Getsemaniju, tako i na gori preobraženja, Isusova molitva ima svoju protutežu u pospanim učenicima koje svladava san. Time se podcrtava da su prosvjetljenje, rast i izazovi često praćeni našom pospanošću, izdajom i sljepoćom. Za nas Isusovo preobraženje znači da nam se valja izložiti Božjoj volji kao vrhuncu s kojeg se razaznaje smisao života, a on se sastoji u darivanju. Zato se s gore preobraženja trebamo vinuti do Golgote, tj. do Isusove smrti na križu kako bismo u njoj prepoznali istinsku Božju slavu koja se potpuno očitovala u Isusovoj vjernosti svom poslanju. Gledajući na Isusovu smrt očima vjere, prepoznat ćemo da se istinsko oslobođenje i spasenje događa kroz darivanje, da je ljubav odgovor na nasilje, a praštanje na zavist, prijezir i bezakonje. Zahvaljujući iskustvu s gore preobraženja, koja je svojevrstni kôd vjere, Luka nas poučava da nema ostanka na gori preobraženja. Vjera nije stanje ugodne izdvojenosti iz svijeta i njegovih nedaća. Petrov prijedlog je ocijenjen promašajem. Riječ je o nerazumijevanju Kristova puta, odnosno o nerazumijevanju Isusova mesijanskog poslanja koje se ima ostvariti kroz sramotu križa, iako križ neće imati posljednju riječ. Bez dvojbe smijemo reći da nam to jasno govori da je vjera hod koji se ostvaruje na putovima konkretnih prostora i konkretnih ljudi, ali iz otvorenosti Očevu glasu koji nas poziva da slušamo Isusa.

Isus učenike vraća u surovo podnožje. Vraćaju se zajedno u prostore svakodnevice, dolinu životnih izazova iz koje će dospjeti na drugo brdo – Golgotu. To će reći da je kršćanin pozvan unijeti više Kristova svjetla u svoju sadašnjost, a time i budućnost. U njoj nikada nećemo biti sami. Na putovima našega hoda s nama je Duh Sveti koji nam otvara oči srca i snaži našu vjernost Očevu glasu. Vjernost, dakle, nije u zamrzavanju trenutka preobraženje ili u obljetnicama koje slave preobražavajuće trenutke kršćanske prošlosti, nego u povjerenju prema budućnosti koja će od nas tražiti vjernost Kristovoj riječi.

“Ako kršćanstvo ne donosi više od svijeta, onda nema razloga da postoji” (Željko Mardešić).

17. 03. 2019. DRUGA KORIZMENA NEDJELJA

8h. VIDOVEC – za župljane

9h. NEDELJANEC – KRIŽNI PUT

9i30h. NEDELJANEC + Josip, Ana i Jakob Ljubek, Ivan, Stjepan, Ana Presečki, ob. Valentak

11h. VIDOVEC + Agneza i Valent Rožić, Monika i Vid Canjuga, ob. Banić i Rožić

15h. VIDOVEC – KRIŽNI PUT

18. 03. Ponedjeljak Ćiril, Aleksandar, Edo	18 h. VIDOVEC + Nevenka Brezovec – daje ob. Stipan
	+ Josip i Alojzija Kruhek – daje ob. Farc
19. 03. Utorak SVETI JOSIP SVETKOVINA	19 h. VIDOVEC + Josip i Alojzija Kruhek, Marija i Šimun Vajdić – daje ob. Farc
	+ Josip i Marija Mašić, Andrija i Marija Murk, Darinka Sirc – daje ob. Milana Mašić
20. 03. Srijeda Klaudija, Vladislav	18 h NEDELJANEC + Slavko Kušćar, ob. Kušćar i Melnjak, Teodor Požežanac – daje Marija Kušćar
	+ Antun Prekupec, Zdravko Papec, Vid i Ana Priher – daje ob. Hudak + Blaž, Anđela, Milan i Tomo Posavec – daje Katica Posavec
21. 03. Četvrtak Vesna, Vlasta, Kristijan	18 h. VIDOVEC + Dragutin, Paula i Helena Petric – daje ob. Zagorec
	+ Stjepan i Franciska Habulan – daju Ivan i Marija Kocijan POSLIJE MISE EUHARISTIJSKO KLANJANJE
22. 03. Petak Lea, Leonarda	17:30 h NEDELJANEC – KRIŽNI PUT - (bez Sv. Mise)
	17:30 h VIDOVEC – KRIŽNI PUT
	18 h VIDOVEC + Antun i Marija Hudak, Zdravko Papec – daje ob. Hudak + Josip Habulan – daje supruga
23. 03. Subota Dražen, Rebeka	8 h. VIDOVEC + ob. Gašpar Zavrtnik – daje Branko Zavrtnik
	18 h. VIDOVEC + ob. Branko i Josip Pozder, Ivan Cafuk – daje Danijel Pozder + Koren Ivan – daje supruga Štefanija
24. 03. Nedjelja TREĆA KORIZMENA NEDJELJA	8h. VIDOVEC – za župljane
	9h. NEDELJANEC – KRIŽNI PUT
	9i30h. NEDELJANEC + Jelena i Milan Koren, Monika Rog, Marija i Ivan Priher, ob. Koren i Rog – daje ob. Božidara Koren + Stanislav Letina – daju supruga i djeca
	11h. VIDOVEC – na čast Duhu Svetom i Anđelima čuvarima
	15h. VIDOVEC – KRIŽNI PUT

HODOČAŠĆE U NACIONALNO SVETIŠTE SV. JOSIPU U KARLOVAC JE 19.03.2019. (UTORAK)
POLAZAK JE U 7 SATI OD BUDISLAVCA – AUTOBUSNA STANICA

POZIVAJU SE KRIZMANICI I NJIHOVI RODITELJI DA SUDJELUJU NA KRIŽNOM PUTU I SV. MISI U PETAK, 22.03. U VIDOVCU. POSLIJE SV. MISE BITI ĆE SASTANAK

Ured za pastoral mladih organizira „Križni put mladih Varaždinske biskupije“ 7. i 8. travnja po župama Ludbreškog dekanata. Prijaviti se mogu srednjoškolci i mladi od 19. do 31. ožujka

NE BRINI

Ne brini se oko toga da budeš bolji od bilo koga drugoga, jer će te to samo oneraspoložiti.

Umjesto toga, usredotoči se na to da budeš **bolji od samoga sebe**. Učini korak naprijed u odnosu na jučer. A kad dođe sutra, nađi načina da budeš još bolji.

Uspoređivanje sebe s drugima samo će te odvesti u razočaranje ili aroganciju, a ništa od toga neće pozitivno utjecati na tebe. Umjesto toga, **uspoređuj sebe sa sobom** i tad ćeš uistinu imati nešto s čime ćeš se pozabaviti. Kad ideš za tim da postaneš bolji od sebe, nikoga ne ugrožavaš. Ti si jedinstven i daleko od uspoređivanja s bilo kime. Prestani se brinuti o uspoređivanju s drugima. Uloži svoju energiju u pozitivnu svrhu bivajući najbolji što možeš biti, a onda čak i bolji od toga.

Kako je mudri učitelj naučio mladića odreći se loših navika

Jedan bogati čovjek zatraži od starog učitelja da mu učitelj sina odvikne od loših navika...

Učitelj povede mladića u šetnju po vrtu. Zaustavi se na jednom mjestu i zatraži od mladića da iščupa malu biljku što je rasla nedaleko od mjesta na kojem su stajali. Mladić zahvati biljku palcem i kažiprstom i iščupa je iz zemlje. Učitelj zatim zatraži da iščupa malo veću biljku od te. Mladić malo jače povuče i iščupa i nju.

“A sada iščupaj ovu”, reče učitelj, pokazujući na jedan žbun. Mladić je morao upotrijebiti svu svoju snagu da bi je iščupao, ali mu i to pođe za rukom.

“A sada iščupaj ovu”, reče starac, pokazujući na drvo guave. Mladić obuhvati rukama stablo i pođe da ga vuče iz zemlje. Ali stablo ni da mrdne.

“Pa ovo je nemoguće”, reče mladić zadihano.

“E tako ti je i s lošim navikama”, reče mu stari učitelj. “Kada su mlade, lako ih se je riješiti, ali kad se razvijaju teško ih je iskorijeniti.”

Spužva koja briše grijeh

U jednoj seoskoj crkvi u Oberlandu može se vidjeti zanimljiva barokna umjetnina: slika raspetoga Krista. Na slici je i đavao a u ruci mu je dugi list ispisan ljudskim grijesima.

Đavao kao da govori Isusu: “Vidi kakvi su ti ljudi! Zli. Evo njihovih grijeha, nebrojeni su. Svi će ovi pripasti meni.”

Na suprotnoj strani slike naslikan je anđeo. U ruci mu spužva u koju kaplje krv i voda s Isusova probodenog boka. Anđeo spužvom briše grijeh, ispisan na onom listu koji sotona drži u ruci.

Slikar je htio reći: ISUS je svojom krvlju, opravdao sve ljudske grijeh. Pomirio nas je s Bogom.